

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Quaresma 2021

Hem començat una nova Quaresma. Quan en el segle II l'Església començà a celebrar cada any a través de la litúrgia el misteri pasqual de Crist, la seva mort i resurrecció, es va creure oportú introduir la necessitat d'una preparació adient a través de la pregària i el dejuni. De mica en mica, aquesta preparació es va anar consolidant fins arribar a concretar-se en el que avui coneixem com a temps de Quaresma, una experiència de desert, de combat espiritual, de prova. Així ho prefiguren diversos episodis que trobem en la Paraula de Déu: els quaranta anys de peregrinació del poble d'Israel pel desert, els quaranta dies de Moisès i Elies previs a l'encontre amb Jahvé; els quaranta dies que Jonàs va dedicar per obtenir la penitència i el perdó; i, finalment, els quaranta dies de dejuni de Jesús en el desert tot just abans de començar el seu ministeri públic.

El papa Francesc ens proposa en el seu missatge que enguany la Quaresma si-

gui especialment un temps per a renovar la fe, l'esperança i la caritat. Tal com ho ensenya Jesús als evangelis, el dejuni, la pregària i l'almoina esdevenen les condicions i l'expressió de la nostra conversió. El camí del dejuni és el camí de l'austeritat i el sacrifici, que ens fa aturar-nos i fixar-nos en el germà necessitat, i a compartir amb ell els nostres béns; a la vegada ens condueix al diàleg filial amb el Pare, és a dir, a la pregària. La pregària, el sacrifici i el fet de compartir són els mitjans per a viure una fe sincera, una esperança viva i una caritat eficaç.

La Quaresma és un temps per a creure, per a acollir Déu en la nostra vida, per viure segons la seva voluntat. La fe és, a la vegada, do de Déu i resposta de la persona. El dejuni ens ajuda a alliberar-nos de tot allò que destorba, de tantes coses supèrflues de les que podem prescindir perfectament, però a les que ens trobem, massa sovint, enganxats. El dejuni ens

ajuda a obrir el cor a Déu, a comprendre que som criatures, i que descobrim en Ell el sentit i la finalitat de la nostra existència. Al mateix temps, l'experiència del dejuni ens apropa a tots aquells que no tenen tantes possibilitats ni tants béns, i ens obre el cor per a compartir-hi allò que hem rebut, del qual som únicament administradors.

L'esperança ens enforteix per a continuar el camí. La vida és una peregrinació en la que aprenem i exercitem l'esperança. Esperar en Déu vol dir que la història va més enllà de les nostres carències, dels nostres errors i pecats, perquè hi ha un Pare que ens ajuda a aixecar-nos i a seguir endavant. En la situació actual de preocupació que vivim, on tot sembla molt fràgil i incert, cal seguir revifant l'esperança. El temps de Quaresma és un temps propici per a esperar, per a girar la mirada cap a Déu, per a reconciliar-nos amb Ell, per a rebre la seva salvació. En el recolliment i el silenci de la pregària, la nostra esperança es farà més viva i ferma.

La caritat és el fruit de la fe i l'esperança, i n'és l'expressió més alta, i fa estar atents als altres, mostrant compassió per cada persona. La caritat dona sentit a la nostra vida i ens ajuda a veure el pobre i necessitat com un germà. Tinguem el que tinguem, si ho compartim amb amor, transforma el cor de les persones i de la societat. Això és el que passa amb el nostre compartir, amb la nostra almoina, sigui gran o petita, si la fem amb senzillesa. Viure la caritat per Quaresma ens porta a tenir cura dels qui es troben en condicions de sofriment a causa de la pandèmia de la Covid-19. Que aquesta Quaresma no la recordem tan sols perquè complirem un any de pandèmia i perquè les vacunes es van administrant a poc a poc. Que sigui un camí d'autèntica conversió i pregària, compartint els nostres béns, avançant amb fermesa en la vida cristiana.

ENTREVISTA

Canvi de model

JOAN FONTRODONA

En les 56enes Jornades de Qüestions Pastorals de Castellada d'enguany s'ha reflexionat al voltant de la fraternitat i l'amistat social, en el marc de l'encíclica *Fratelli tutti*. Un dels ponents, el Dr. Joan Fontrodona, director del Departament d'Ètica Empresarial d'IESE Business School, afirma que a l'encíclica el Papa «ens vol fer adonar de la riquesa de la proposta cristiana: la revolució de l'amor, de no considerar ningú com a foraster, de no posar barreres, de no excloure ningú», i s'ha preguntat si un altre model econòmic és possible.

Considerem aquesta dimensió un eix central de l'evangelització en aquest inici de mil·lenni?

Com diu el Sant Pare, estaria molt bé que el mateix esforç que posem per descobrir nous planetes el poséssim per descobrir les necessitats dels qui estan al voltant nostre. El centre del missatge de l'evangelització és Crist, però si veiéssim Crist en els altres els tractaríem molt diferent.

Confieu que aquestes paraules del Papa tindran un impacte en la nostra societat?

Sovint em sembla que, de les coses que diu el Sant Pare, la gent tria només aquelles que els interessa. Fent això, es perd part de la força que té la coherència del seu missatge. Francesc ens recorda un llistat de principis i criteris d'acció que ens poden servir perquè cadascú, des de la seva llibertat i responsabilitat, faci propostes concretes als problemes que té la nostra societat.

És possible un altre model econòmic?

El model econòmic predominant ha donat una importància exagerada al retorn econòmic de l'activitat empresarial. El benefici econòmic és una condició necessària, però no suficient, per valorar l'actuació d'una empresa. Cal pensar en un model on la persona sigui el centre i la finalitat de l'activitat econòmica. Per fer possible aquest nou model fa falta, sobretot, que ens adonem que hem de capgirar els termes: els beneficis són un mitjà, no un fi; les persones són un fi, no un mitjà.

Oscar Bardají i Martín

BISBAT DE TERRASSA

CÀRITAS DIOCESANA

El Centre SARA de Càritas Diocesana reforça l'esperit d'acompanyament per la pandèmia

El Centre SARA de Sabadell, que forma part de Càritas Diocesana, acompanya a persones sense llar afectades pel VIH. Al 2020, la pandèmia va provocar que s'haguessin de reinventar per a fer front a aquests temps adversos. «Si ha estat i continua sent difícil per a nosaltres, imagina't per a ells», comenta Mar Diéguez, directora del centre. Durant l'estat d'alarma han hagut d'incrementar les tutories individuals als participants, substituir les visites mèdiques psiquiàtriques per consultes *online*, augmentar medicació per dormir o per a l'ansietat, entre altres accions. «Per a alguns era com tornar a la presó. Uns altres no ho van aguantar i van marxar», explica amb tristesa «com a adults lliures que són els vàrem haver de deixar anar, això és una residència, no una presó».

Com en tot, el més important és extreure la part positiva d'una situació que ha colpejat tan fort. En primer lloc, han aconseguit mantenir-se en zero casos de Coronavirus durant tot l'any i això enorgulleix a usuaris, treballadors i voluntaris. En Miquel, que viu al

centre des de fa un any i mig ens ho explica així «el respecte i l'ajuda mútua han augmentat a la llar residència durant la pandèmia. A més, hem lluitat contra la Covid i el resultat... zero positius! Estem molt orgullosos».

A més, el centre ha creat diverses activitats fora del convencional per a mantenir l'entusiasme. Entre diferents accions, alguna cosa que no es pot obviar durant aquesta pandèmia són les festes nadalenes, que són sempre molt especials al centre. Cada participant escriu una carta als Reis Mags. Tots reben un regal i una carta escrita per les seves majestats. «Moltes vegades els fa més il·lusió la carta que el regal», comenta la directora amb satisfacció.

En paraules de Pedro, un dels voluntaris «la pandèmia ha vingut a reforçar-me la fe en el sentit del projecte SARA». Moments molt difícils, però que no han aconseguit que s'allunyessin del seu objectiu que és acompanyar i fomentar l'autonomia dels seus participants. Això, sí, sempre des de l'amor, el respecte i la integritat.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«La gente solo ve tus éxitos»

Un iceberg es un témpano de hielo que flota en mares polares. Su parte visible llega a los 100 metros de altura, que es sólo una 9.ª parte de la enorme masa de hielo que se esconde bajo las aguas y no se ve. El Titanic, transatlántico de 47.000 toneladas, chocó contra un iceberg en la noche del 15 de abril de 1912 y se hundió. Hubo 1.517 muertos.

La actriu mexicana Adriana Paz, que ha ganat tres premis Ariel i nominada para los Goya, afirma: «Mi vida real es tan dura como son mis personajes. Me siento fuerte, tierna, generosa y valiente para dar una imagen positiva y heroica de la mujer latinoamericana y del mundo, que lucha por unos idea-

les de justicia, de amor y de paz. No me doy nunca por vencida. Es curioso: La gente solo ve tus éxitos, pero no ve lo que hay detrás de ellos: una vida de sacrificio, de renuncia, de vencimiento propio...».

Todos hemos visto y escuchado a hombres y mujeres, del mundo de la ciencia, del arte y las letras, del deporte, de la espiritualidad... Todos ellos afirman que su éxito ha sido una pequeña parte de un gran todo. Que la parte más importante de sus vidas ha sido la vida sacrificada que nadie ve ni sabrá jamás.

«El árbol verde y florido se debe a que sus raíces están enterradas.»

Lectures de la missa diària i santoral

22. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV. Santa Margarida de Cortona, rel.; santa Eilonor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.

25. ■ Dijous [Est 14,1,3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Asparicio, rel.

26. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionalista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ † Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Rufi, mr.; sant Hilari, paüla (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

DIUMENGE I DE QUARESMA

COMENTARI

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra».

Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida».

Salm responsorial (24)

R. Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondados i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats:

Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics, i està a la dreta de Déu.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyí Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs. Viví entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels.

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova».

Lectura del libro del Génesis (Gén 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganados y fieras, con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devasté la tierra».

Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes».

Salmo responsorial (24)

R. Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas; / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne pero vivificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actualmente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanás; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio».

«Era temptat per Satanàs i l'alimentaven els àngels»

Les temptacions de Crist (1481-1482) de Sandro Botticelli. Capella Sixtina, Ciutat del Vaticà, Roma (Itàlia)

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Dimecres passat començàvem el temps de Quaresma amb la imposició de la cendra i la invitació a convertir la nostra vida a l'Evangelí de Jesucrist.

La Quaresma és un camí que ens condueix fins a la Pasqua. Els cristians, durant quaranta dies, seguint l'exemple de Jesús, estem convidats a purificar el nostre cor i la nostra vida.

A la primera lectura, se'ns recorda l'aliança de Déu amb la humanitat després del diluvi. La humanitat pecadora és purificada per les aigües del diluvi; passat aquest, sorgeix una nova humanitat convidada a viure en aliança de pau i de fidelitat amb Déu. I és que Déu renova constantment la seva mà estesa envers nosaltres. També nosaltres, en les aigües de baptisme, hem renascut a la vida de fills i filles de Déu, convidats a viure en fidelitat a Déu i en amor als germans.

La carta de Pere entén que les aigües del diluvi prefiguraven ja el baptisme cristià, que és compromís amb Déu de viure amb rectitud de consciència, gràcies a la força que dimana de la resurrecció de Jesucrist. Participem de forma sacramental en la seva mort i en la seva resurrecció per mitjà de baptisme.

A l'evangelí, Marc ens presenta Jesús com un nou Adam: posat entre la temptació de Satanàs i el servei dels àngels, Jesús no vacilla, es manté fidel a Déu i al seu Esperit. Després d'haver passat una prova de quaranta dies, l'evangelista ens mostra Jesús com a profeta de la conversió a Déu i de la fe en ell i en el seu Regne: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangelí.»

Aquest anunci constitueix una clara invitació a la transformació del cor i a una adhesió sincera i personal a l'Evangelí, que no és sinó la mateixa persona de Jesucrist, amb els seus gestos i les seves paraules, amb la seva mort i la seva resurrecció. Convertir el cor i la vida vol dir viure amb coherència l'amor a Déu i als germans, tal com el mateix Jesús va fer: i en això consisteix precisament la tasca dels cristians en aquestes setmanes de Quaresma.

En la Vetlla Pasqual renovarem, plens d'alegria, els nostres compromisos baptismals: de renúncia al mal i al desamor, en qualsevol de les seves manifestacions, per poder viure centrats en la fe i en l'amor.

Durant aquests quaranta dies, que tot just hem iniciat, visquem més dedicats a l'oració, a l'ajuda solidària, a l'austeritat de vida, per tal d'anar convertint el nostre cor i la nostra vida a l'Evangelí de Jesucrist i, així, poder celebrar la Pasqua amb alegria i sinceritat.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 21, a les 12 h. Missa amb el Ritu d'Elecció dels Catecúmens, a la Catedral.

Dimarts 23 i dimecres 24. Reunió de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Notícies

Elecció de Priora. Sor Carmen Horrillo Arias, OP, ha estat elegida Priora del Monestir de Sant Domènec (Dominiques) de Sant Cugat del Vallès per a un tercer trienni.

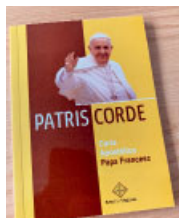

Festa de Sant Valentí. La parròquia de Sant Valentí de Terrassa va celebrar el diumenge 14 de febrer la festa del seu patró i copatró de la ciutat de Terrassa. Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia. En acabar es varen cantar els goigs i es varen distribuir els panets de Sant Valentí als feligresos i devots.

Carta apostòlica sobre Sant Josep

Amb cor de pare.

La diòcesi de Terrassa ha editat la Carta apostòlica del papa Francesc *Patris corde* sobre sant Josep. En un sol llibret hi ha el text en català i en castellà. Es distribueix a través de les parròquies per

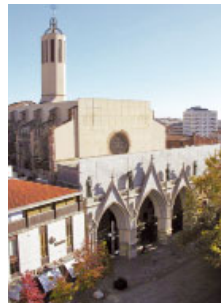
què els feligresos puguin formar-se bo i llegint-la.

Agenda

Jornada per la Vida. Dijous vinent, dia 25 de març, recordant l'encarnació del Fill de Déu en les entranyes de Maria Verge, té lloc la Jornada per la Vida.

400 aniversari de la primera dedicació del temple del Sant Esperit de Terrassa.

El 21 de febrer de 1621 —avui fa 400 anys— Fra Josep Costa Guitard, Abat de Montserrat, terrassenc, va beneir l'església del Sant Esperit, edificada com a parròquia de la vila de Terrassa que aleshores comptava amb un miler d'habitants. L'advocació del Sant Esperit li ve de la capella de l'hospital que hi havia a la vila, des d'on es va traslladar el Santíssim Sacrament l'any 1953, data de l'inici del culte al temple, ara Catedral de la diòcesi.

Exercicis espirituals per a noies. Organitzats per les delegacions de Joventut i de Pastoral Vocacional a Caldes de Montbui, del 26 al 28 de febrer.

Exercicis espirituals per a preveres. A Caldes de Montbui, del dia 1 al dia 5 de març, dirigits per Mons. José María Gil Tamayo, Bisbe d'Àvila.

Llibres

Directori per a la catequesi, del Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització.

Aquest llibre de 340 pàgines, editat per Claret en la col·lecció «Documents del magisteri», traduït al català per Joan M. Amich Raurich i Enric Termes Ferré, es va presentar públicament al Vaticà el passat mes de juny i assumia el repte de fer entenedor el missatge de Jesús en un context de transició cultural. Aquest Directori se situa en una dinàmica de continuïtat amb els dos que l'han precedit: el *Directori catequístic general*, redactat per la Congregació per al Clergat el 1971, i el *Directori general per a la catequesi* del 1997.

REMAD MAR ADENTRO

Cuaresma 2021

Acabamos de comenzar una nueva Cuaresma. Cuando en el siglo II la Iglesia empezó a celebrar anualmente a través de la liturgia el misterio pascual de Cristo, su muerte y resurrección, se comprendió también la necesidad de una preparación adecuada por medio de la oración y el ayuno. Paso a paso, esta preparación fue consolidándose hasta llegar a concretarse en lo que hoy conocemos como tiempo de Cuaresma, una experiencia de desierto, de combate espiritual, de prueba. Así lo prefiguran en la Biblia diversos episodios: los cuarenta años de peregrinación del pueblo de Israel por el desierto, los cuarenta días de Moisés y Elías previos al encuentro de Yahveh; los cuarenta días empleados por Jonás para alcanzar la penitencia y el perdón; y, finalmente, los cuarenta días de ayuno de Jesús en el desierto antes del comienzo de su ministerio público.

El papa Francisco nos propone en su mensaje que este año la Cuares-

ma sea especialmente un tiempo para renovar la fe, la esperanza y la caridad. Tal como Jesús enseña en los evangelios, el ayuno, la oración y la limosna son las condiciones y la expresión de nuestra conversión. El camino del ayuno es el camino de la austeridad y el sacrificio, que nos ayuda a detenernos y a fijarnos en el hermano necesitado, y a compartir nuestros bienes con él; nos conduce, a su vez, al diálogo filial con el Padre, es decir, a la oración. La oración, el sacrificio y el compartir son los medios para encarnar una fe sincera, una esperanza viva y una caridad eficaz.

La Cuaresma es un tiempo para creer, para acoger a Dios en nuestra vida, para vivir según su voluntad. La fe es, a la vez, don de Dios y respuesta de la persona. El ayuno nos ayuda a liberar la existencia de todo lo que estorba, de tantas cosas superfluas que son perfectamente prescindibles, pero a las que a me-

nudo vivimos aferrados. El ayuno nos ayuda a abrir el corazón a Dios, a comprender que somos criaturas, que en Él encontramos el sentido y la meta. A la vez, la experiencia del ayuno nos acerca a todos aquellos que no disponen de tantas posibilidades ni de tantos bienes, y abre el corazón para compartir con ellos lo que hemos recibido, de lo cual no somos propietarios en exclusiva, sino administradores.

La esperanza nos alienta para continuar el camino. La vida es una peregrinación en la que aprendemos y ejercitamos la esperanza. Esperar en Dios significa que la historia no termina con nuestras carencias, con nuestros errores y pecados, porque hay un Padre que nos ayuda a levantarnos y a seguir adelante. En la situación actual de preocupación en la que vivimos, en que todo parece tan frágil e incierto, es necesario seguir reavivando la esperanza. El tiempo de Cuaresma es tiempo propicio para esperar, para volver la mirada a Dios, para reconciliarnos con Él, para recibir su salvación. En el recogimien-

to y el silencio de la oración, se hará más viva y firme nuestra esperanza.

La caridad es fruto de la fe y la esperanza, su expresión más alta, y lleva a estar atentos a los demás, mostrando compasión por cada persona. La caridad da sentido a nuestra vida y nos ayuda a ver al pobre y necesitado como un hermano. Lo poco o mucho que tengamos, si lo compartimos con amor, transforma el corazón de las personas y de la sociedad. Así sucede con nuestro compartir, con nuestra limosna, ya sea grande o pequeña, si la entregamos con sencillez. Vivir la caridad en la Cuaresma nos lleva a cuidar a quienes se encuentran en condiciones de sufrimiento a causa de la pandemia de la Covid-19. Que esta Cuaresma no sea recordada solamente porque cumpliremos un año de pandemia, y porque las vacunas se van administrando poco a poco. Que sea un camino de auténtica conversión y oración, compartiendo nuestros bienes, avanzando con paso firme en la vida cristiana.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa